



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 320/2023-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a zo sudcov Petra Straku a Ivana Fiačana v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov **H. K. T., a. s. v dodatočnej likvidácii**, Panenská 24, Bratislava, a **SKKP, k. s.**, Panenská 24, Bratislava, zastúpených Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o., Sladovnícka 13, Trnava, proti rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 26Cb/71/2016-658 z 29. novembra 2017 a Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/215/2018-796 zo 17. apríla 2019 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obdo/41/2021 z 13. septembra 2022 o námietke zaujatosti sťažovateľov voči sudkyňi Ústavného súdu Slovenskej republiky Jane Laššákovej takto

rozhodol:

Sudkyňa Ústavného súdu Slovenskej republiky Jana Laššáková **nie je vylúčená** z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti sťažovateľov vedenej pod sp. zn. Rvp 2925/2022.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavná sťažnosť sťažovateľov bola ako sudkyňi spravodajkyňi 21. decembra 2022 pridelená sudkyňi ústavného súdu Jane Laššákovej, voči ktorej sťažovateľa 30. mája 2023 vzniesli námietku zaujatosti. Sťažovatelia poukazujú na to, že sudkyňi bola 6. apríla 2021 pridelená ústavná sťažnosť dvoch občianskych združení, ktorá súvisí s ich vecou. Okrem toho jej 21. decembra 2022 bola pridelená aj ústavná sťažnosť občianskeho združenia, ktorá súvisí s ich vecou. Keďže jej boli pridelené všetky tri veci, pre nešpecifikované skúsenosti s manipuláciou pridelovania vecí na všeobecných súdoch sťažovatelia žiadajú preveriť pridelenie ústavných sťažností na ústavnom súde.

2. Sťažovatelia ďalej uvádzajú, že v roku 1996 sudkyňa poskytla právne služby pri založení obchodnej spoločnosti, ktorá bola následne ovládnutá [REDAKOVANÉ], s ktorým sú v spore. Preto je pravdepodobné, že sudkyňa poskytovala právne služby obchodným spoločnostiam ovládaným [REDAKOVANÉ]. Sťažovatelia ďalej uvádzajú, že sudkyňa ešte ako členka politickej strany bola v pravidelnom kontakte s touto stranou nominovanou štátnou tajomníčkou ministerstva spravodlivosti [REDAKOVANÉ], ktorá sudkyňu navštevovala. Navrhujú obstarat' knihu jász ministerstva

v rokoch 2017 až 2018. Sťažovatelia ďalej poukazujú na obsah komunikácie, z ktorej vyplynulo, že bývalá štátna tajomníčka [REDAKOVANÉ] bola v kontakte s [REDAKOVANÉ] a ďalšie dve osoby uviedli, že by bolo dobré, aby podania týkajúce sa sporu sťažovateľov s [REDAKOVANÉ] boli na ústavnom súde pridelené sudkyňi. Z toho vyvodzujú, že sudkyňa má pomer k ich protistrane [REDAKOVANÉ].

II.

3. Sudkyňa Jana Laššáková uviedla, že ústavná sťažnosť občianskych združení zo 6. apríla 2021 nebola ako spravodajkyňa pridelená jej, ale sudcovi Petrovi Molnárovi, s ktorým je v II. senáte ústavného súdu, a ústavná sťažnosť občianskeho združenia z 21. decembra 2022 nebola ako spravodajkyňa pridelená jej, ale sudcovi Ľubošovi Szigetimu, s ktorým je v II. senáte ústavného súdu. Ďalej uviedla, že poskytla právne služby pri založení obchodnej spoločnosti, no nebola splnomocnená [REDAKOVANÉ] a ani sa s ním osobne alebo pracovne nikdy nestretla. Uviedla, že bývalú štátnu tajomníčku pozná z pôsobenia v národnej rade, no stretávala sa s ňou výlučne pracovne a od decembra 2017, keď sa stala sudkyňou ústavného súdu, s ňou nebola v žiadnom kontakte. Sudkyňa Laššáková uzavrela, že k účastníkom a ich právnym zástupcom nemá žiaden vzťah. Je vylúčené, aby ju bývalá štátna tajomníčka ovplyvňovala v rozhodovacej činnosti. Odkaz na komunikáciu tretích osôb je celkom špekulatívny. Námietka sťažovateľov vychádza z pospájaných dohadov a hypotéz.

III.

4. Podľa čl. IV bodu 1 písm. c) rozvrhu práce ústavného súdu o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) rozhoduje tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu.

5. Podľa § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvod vylúčenia sudcu ústavného súdu spočívajúci v pochybnostiach o nezaujatosti podľa § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde nadväzuje na požiadavku nestrannosti súdneho rozhodovania tak, ako je okrem iného definovaná aj v rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Nestrannosť má stránku subjektívnu a stránku objektívnu, keďže nestrannosť sudcu má význam pre dôveru verejnosti v súdnictvo (Olujic proti Chorvátsku, sťažnosť č. 22330/05, rozsudok ESLP z 5. 2. 2005, bod 57). Pri teste objektívnych okolností je dôležitá perspektíva nestranného pozorovateľa a relevantné je aj zdanie zaujatosti, teda či sú dané okolnosti, ktoré môžu vzbudzovať pochybnosti o nestrannosti sudcu (Daktaras proti Litve, sťažnosť č. 42095/98, rozsudok ESLP z 10. 10. 2000, bod 32). Pri objektívnom teste je dôležitá dôvera verejnosti (II. ÚS 36/2012).

6. Čo sa týka podozrenia z manipulácie prideľovania ústavných sťažností sudcom spravodajcom ústavného súdu, je zrejmé, že námietka sťažovateľov vychádza z nesprávneho tvrdenia o tom, že tri ústavné sťažnosti boli pridelené sudkyňi Jane Laššákovovej. Tak tomu nie je. Ústavné sťažnosti boli pridelené trom sudcom II. senátu ústavného súdu. Pridelovanie podaní sa na ústavnom súde vykonáva náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených

plénom ústavného súdu tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Programové prostriedky umožňujú pridelovanie vecí celkom mimo dosahu sudcov ústavného súdu. Ani z pridelenia troch ústavných sťažností trom sudcom jedného senátu ústavného súdu nemožno dospieť k záveru, žeby dochádzalo k akejkoľvek manipulácii. Ide o výsledok systémom predpokladanej náhody ako základného prvku transparentného pridelovania. Z tvrdení sťažovateľov nemožno vyvodit' žiadnu okolnosť, ktorá by viedla k pochybnostiam o nezáujatosti sudkyne Jany Laššákovej.

7. Nemožno dospieť k záveru o tom, že by sudkyňa Jana Laššáková bola v akomkoľvek vzťahu k účastníkovi konania [REDAKOVANÉ]. Účasť sudkyne pri založení obchodnej spoločnosti v roku 1996 bola prostá akéhokoľvek kontaktu s účastníkom konania, ktorý pri tejto činnosti sudkyne a tretích osôb nijak priamo alebo nepriamo nevystupoval. Vzťah sudkyne vylučuje aj dlhá doba, ktorý uplynula od týchto skutočností. K záveru o vzťahu sudkyne k účastníkovi konania nemožno dospieť ani zo sťažovateľmi tvrdeného vzťahu sudkyne k bývalej štátnej tajomníčke a z komunikácie tretích osôb, ktoré sa vyjadrili tak, že by bolo pozitívne, aby vec týkajúca sa sporu sťažovateľov a [REDAKOVANÉ] bola pridelená sudkyňi Jane Laššákovej. Je zrejmé, že sudkyňa s týmito tretími osobami buď v kontakte vôbec nebola alebo jej posledný pracovný kontakt možno datovať do doby pred jej nástupu do funkcie sudkyne ústavného súdu. Z pracovného, hoc aj politického vzťahu sudkyne s bývalou štátnou tajomníčkou a komunikácie tretích osôb, ktoré vyjadrili subjektívne presvedčenie o pozitívnom výsledku, ak by bola vec pridelená sudkyňi Jane Laššákovej, nemožno objektívne vyvodit' záver o tom, že by sudkyňa bola v akomkoľvek vzťahu s účastníkom konania.

8. Ani nestranný pozorovateľ sťažovateľmi uvedených skutočností objektívne nemôže dospieť k záveru o tom, že by sudkyňa Jana Laššáková bola vo vzťahu k veci – ústavnej sťažnosti sťažovateľov alebo k účastníkom konania, protistrane sťažovateľov. Z argumentačných rysov námietky zaujatosti, ktorých podstatou je zveličovanie pracovného kontaktu sudkyne s tretími osobami ešte v roku 1996 a osobou z politického prostredia pred jej nástupom do funkcie sudkyne ústavného súdu, nemožno dospieť k záveru, že by boli dané pochybnosti o jej nezáujatosti v zmysle § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Preto nie sú splnené zákonné podmienky na jej vylúčenie z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júna 2023

Robert Šorl
predseda senátu